

Adózás egykor és most

2010 március 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

E liberális demokráciának kikiáltott négyzetesen népnyzó együttélési forma borzasztóbb adózási és elosztási feltételeket garantál átlagos állampolgárai számára, mint ahogy azt a feudalizmus tette a középkor mindennapjai folyamán.

Ez a tényszer? megállapítás bizony egyértelm?en kinyilvánítja jelenünk veszedelmes vadkapitalizmusának antihumánus és kismembnyomorító gyakorlatát, mely milliókat sodor a kilátástalanság borzasztó életérzésének csapnivaló csapdájába. Miképp lehetséges, hogy a "maradi keresztény sötétség" kifejezéssel körülírt Anjou-kor parasztjai megtermelt javaik kisebb hányadát szolgáltatták be uraiknak, mint a mi "jöléti társadalmunk" teszkós bérrabszolgái? Nem gondolja skandalumnak a kedves olvasó, hogy az 1351-es adóbehajtás mértéke (ebben az évben egységesültek a parasztok közterhei) alacsonyabb volt, mint a 2009-es esztend? hasonló adatai? Hasonlítsuk most össze a XIV. századi pénzt perkáló átlagjobbágyot és a XXI. században él?, multib?nözés szorongatta szerencsétlent adózási szokásaik szempontjából!

Kezdjük Nagy Lajos földm?vel? kortársaival a részletesebb fejtegetést. Egy jobbágy megtermelt terményeinek egytized részét szolgáltatatta be az egyháznak a XIV. század folyamán, melyért cserébe lelki és spirituális ellenszolgáltatásokra lett jogosult. Parasztunk további 10%-ot "folyósított" h?bérura számára, ennek a föld kvázi bérleti díjaként funkcionáló összegnek kilenced (azaz a kilencedik tized) volt a neve. Ez a juttatás fedezte a rendfenntartás költségeit is, hisz az uralgó birtokos megvédte a területén dolgozó összes kismembert, amennyiben az eleget tett kötelességeinek. Emellett a paraszt évi 52 nap ígás, vagy 104 nap kézirobottal tartozott ura felé, s az ünnepnapokon jelképes ajándékokat is kellett adnia vazallusi státusza miatt. A jobbágy ezen felül fizette az államnak az úgynevezett kapudót is, melynek éves összege 1 aranyforintot tett ki. Bizonyos speciális esetekben a király szállítási, útépitési feladatokkal is megbízhatta alattvalóit. Akárhogy is számolnak azonban a középkortörténészek, a jobbágyok adóterhei alig érték el megtermelt javaik 30-35%-át, ráadásul a téli id?szakban gyakorlatilag munka nélkül vegetálhattak és élvezhették a semmittevést. Ne feledjük, hogy a korabeli életszínvonalhoz szükséges házikót a fiatalok házassága után a faluközösség építette fel, így ez a tétel sem került gyakorlatilag jelent?sebb összegbe a "pályakezd?" jobbágyoknak...

Rosszabbul élünk, mint 650 éve...

Nézzük most teszkósújtott jelenünk Provident-hitelen teng?d? szavazógépeinek példáját. Egy magyar átlagember nettó 110 ezer forintot keres, emögött azonban 200 ezer forintnyi munkaadói kiadás áll. A robotrabszolga bruttó béréb?l levonnak 24% TB járulékot (37200 ft), 8% nyugdíjhozjárulást (12400 ft), 9% egészségügyi járulékot (13950 ft), valamint 4,5% egyéb összeget. Ezért a tengernyi pénzkupacért cserébe a kigolyózott gój kórusrasszistázást kap, ha leüti a cigány, s végeláthatatlan várólistára kerül, ha rákos lesz az "ósenes" ócskaságoknak hála. Egy mai magyar átlagember tehát bérének 45-50%-át adja oda a tolvajelit lenyúlógépezetének, s a maradék mammonból kellene gyermeket vállalnia, lakást vennie és megélnie.

Látható tehát, hogy micsoda különbségek állnak fenn a "barbár középkor" és a "modern liberális kapitalizmus" adóterhei között. Előbbi "mindössze" a dolgozó kisember javainak 30-35%-át szedte el, míg utóbbi majdnem a kereset felére igényt tart, ráadásul nullához konvergáló ellenszolgáltatást ajánl cserébe. Éljen a nihiliberális "társadalmi igazságosság", éljen a "jóléti állam"...

Tor Salqvist

<http://torsalqvist.freeblog.hu/>

Szerző a Flag Polgári Műhely tagja

Ajánló